

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, ה' בשבט תשפ"ד, 15.1.2024

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 2
מיום שני, ה' בשבט תשפ"ד, 15.1.2024

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
דניאל אריק	-	חבר מועצה, רעים
אקוורט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
בלברמן שמיל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
אהרון איתן	-	חבר מועצה, עמיעוז
בן ארי רבקה	-	חברת מועצה,
מימון יהודית	-	חברת מועצה, יבול
דג'אווי רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
משה טל	-	חבר מועצה, דקל
בלברמן שמיל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
פלוטקין בן זקן שלומית	-	חברת מועצה, שדה ניצן
ערוסי מזל	-	חברת מועצה, עין הבשור
ספקטור שמואל	-	חבר מועצה, חולית
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
צמח דורון	-	חבר מועצה, בארי

מוזמנים:

- ניר ים - מנכ"ל המועצה
- עידו לבנה - גזבר המועצה
- יפה בוקובה - הנהלת חשבונות
- עו"ד אולגה גונן - יועצת משפטית
- רו"ח אלון מררי
- אודי דנינו - מבקר המועצה
- יפעת ליפנר - דוברת המועצה
- בת שבע סעד
- נועם גל
- עמית ניר
- אירית

על סדר היום

1. מידע על פעילות המועצה בזמן המלחמה
 - 1.1. עדכון על מהלך החזרת שירותים למועצה
 - 1.2. עדכון על ביי"ס עורפי לתקופת הביניים.
2. אישור פרוטוקול מליאה #1/2024 מיום 1.1.2024 על בסיס תמלול
3. תב"רים למליאה

ברוכים הבאים, אנחנו מתחילים את המליאה במידע של גדי, גם

מר ניר ים:

באשר לשירותים שחוזרים לאט לאט להיות מופעלים במועצה, בסנכרון לקצב החזרת
מתישבים/תושבים...
(תקלה בזום)

רויטל דג'אווי בן יעקב: ניר, לא שומעים אותך. ואם אפשר להקליט את הישיבה.

מר ניר ים: כן, אז בואו. שומעים יותר טוב?

רויטל דג'אווי בן יעקב: שומעים, כן.

1. מידע על פעילות המועצה בזמן המלחמה

מר גדי ירקוני: טוב, אז ניר העביר לי את רשות הדיבור. אני באמת אנסה בזמן קצר
לתת את העדכונים הרבים שאנחנו עושים. ואנחנו, מדי שבוע, כמו שאמרתי לכם פעם...
(תקלה בזום)

מר חנניה אוקרט: לא שומעים אותך. לא שומעים.

מר גדי ירקוני: לא שומעים אותי?

מר שמואל ספקטור: עכשיו שומעים.

1.1 עדכון על מהלך החזרת שירותים למועצה

מר גדי ירקוני: טוב. אז ערב טוב עוד פעם לכולם. אמרתי שאני אנסה לתת את העדכונים בזמן הכי קצר שאני יכול, ולא סתם למרוח את זה. נתחיל מזה שאנחנו, פעם זה היה פעם בשבועיים, ועכשיו אנחנו פעם בשבוע מנסים לתקף את החלטות שאנחנו מקבלים, ולראות אם הן נכונות גם להמשך הדרך.

אנחנו עושים את זה בגלל שכל החלטה שאנחנו מקבלים, אתם יודעים, זה החלטות בתנועה לצערנו, עקב המצב כל פעם יש שינוי. אחד הדברים זה היה באמת, השירותים שאנחנו מתחילים לתת פה, והאם זה היה נכון או לא. אז הדבר הזה בדקנו אותו הרבה, בדקנו גם את העומס שהדבר הזה מעלה אצלנו, וכשאנחנו בודקים את זה, אנחנו בודקים איך אנחנו יכולים לתת פה, כמה שיותר שירותים, בלי לפגוע ברמת השירות שאנחנו נותנים במקומות הפיננסי של התושבים.

והגענו למסקנה שאין לנו גם ברירה, וגם צריכים לראות הרבה תושבים כבר הגיעו הנה, כסדר גודל של 4000 אולי קצת פחות תושבים, כבר פה, חיים ונמצאים. ואנחנו צריכים לפתוח פה את השירותים שלנו יותר. כשאני אומר שירותים, עד עכשיו היו רק השירותים הבסיסיים, אז עכשיו גם אפשר, לקרוא לזה בסיס או לא, זה גם חוסן, גם רווחה, התחילו לתת פה שירותים וגם חינוך.

על החינוך, אנחנו גם עשינו עבודה מאוד קשה, אני מקווה שגם מקצועית, כמה שיכולנו בשבוע שעבר, ואחרי שגמרנו לבדוק את כל האופציות האפשריות, עם לוחות הזמנים, כל האופציה עד מתי היא, הוצאנו את זה גם, לשמוע אתכם, את הציבור.

1.2 עדכון על בי"ס עורפי לתקופת הביניים.

ואחרי ששמענו את הציבור, לקחנו מהסקר הזה את הדברים הנבחרים, ואני יכול להגיד שהיום הייתי בגבולות, ששם יפתח התיכון והיסודי. הופתעתי לטובה מרמת המבנים שיש שם ומהגודל שלהם,

ובהחלט אני חושב שזו החלטה נכונה להתחיל שם, גם בגלל שיובלי אשכול לא יהיה מוכן, בגלל שקיבלנו את ההרשאות מאוחר מאוד. הרשאות שבהן נותנים לנו כסף לשיפוץ, חודש אחרי שביקשנו, ולהתחלת פברואר, יובלי אשכול לא יהיה מוכן.

זה פתחנו זמני על זמני, גם איתכם, ובעצם אנחנו שם מייעדים, לפחות עד סוף פברואר, שגם התיכון וגם היסודי יהיה שם. גם אופציות, שאם יגיעו יותר תלמידים, נראה איך נחלק אותם שם. אנחנו בודקים אופציות לגדילה שם, כשהתוכנית היא שבסוף פברואר, התחלת מרץ, יובלי הבשור יהיה מוכן לנו, או ליסודי או לתיכון, אם נהיה צריכים בו צורך.

מפני שאם לא נרצה סתם להעביר תלמידים עוד פעם, אבל יכול להיות שלא תהיה ברירה, בגלל שהמקום בגבולות מוגבל, ואז נחליט את מי מעבירים לשם, את היסודי או את התיכון יחד עם הצוותים.

והדבר השני, אם גם אז לא יספיק המקום, אז במהלך אפריל, סוף מרץ – התחלת אפריל, שזה כבר מאוד קרוב לסוף השנה, גם אנחנו מעריכים שהבשור יהיה מוכן לקליטת תלמידים. אנחנו מאוד מקווים, בגלל שאנחנו עובדים בלחץ אדיר של זמנים.

סליחה, והגיל מלידה עד 6 יהיו בשלושה מקומות. יהיה בעין הבשור, יהיה במבטחים, אם אני זוכר נכון, ויהיה באבשלום. זה נותן לנו פחות או יותר פיזור טוב לכל ההורים להביא את הילדים של הגיל הרך לכל מקום, וגם שאנחנו נצליח את הדבר הכי מסובך, זה הצוותים. הצוותים, גם של הגיל הרך, גם של היסודי וגם של התיכון.

אנחנו מאוד מקווים שהדבר הזה לא יגביל אותנו בשירותים שאנחנו נותנים במקומות מחוץ למועצה, ננסה מאוד לא לפגוע בזה. אבל גם, אם נהיה צריכים פה הרבה מורים, אז זה יהיה סימן שחלק ממקומות הפינוי מתרוקנים, ואז לפי הכמות של הילדים שיהיו בחוץ, נהיה צריכים להחליט איזה מסגרות אנחנו סוגרים. לא בשלב זה, נהיה צריכים לראות, אני מקווה, בשלב יותר מאוחר, אבל זה בהחלט עומד על הפרק ההחלטה הזאת. אני מקווה שהיא לא תפגע קריטית בתושבים.

אני מנסה לבקר ברוב המקומות האלה, אני רואה את החינוך, אני רואה איך הוא הולך שם. בסך הכול, במקומות הפינוי הולך ומתקדם מאוד יפה גם הנושא הזה, וגם הנושא של הלימוד של ה-

י"בניקים, אני קורא לזה הפנימייה, הם ממש מבסוטים שם, זה מה שאני יודע מהבדיקות שלי. הגיל השלישי- פתחנו כבר היום אני חושב, היום? השבוע יפתח, נכון? לא היום, השבוע. יש תוכנית מסודרת, אני ראיתי אותה, עברתי עליה. אנחנו נפתח שני מועדונים, אחד את מועדון מופת בצוחר, ואחד את מועדון מופת בדיונה. נראה כמה אנשים יבואו, ולפי זה נראה איך ממשיכים במגמות האלה.

ברור שנתחיל, גם בחינוך הפורמאלי, החינוך הלא פורמאלי ברשותה של סיוון מתחיל להתארגן, לתת את המקומות האלה גם בגבולות, איפה שאנשים נמצאים, בגלל ששם יש מקומות זה, וגם אולי ביישובים עצמם, והם עכשיו עובדים על זה.

קצת על ביטחון. אני חושב שהביטחון, כמו שאתם שומעים, אנחנו שומעים פה שעובדים פה, אנחנו נקבל עדכונים בימים הקרובים, אז אין לי כל כך חדשות להגיד לכם, מה אפשר להגיד ועד איפה. אנחנו לא שמענו חדשות עד איפה, לפחות הלחץ שאנחנו אומרים, שחייבים גם בחאן יונס וגם ברפיח להיכנס, אם לא עכשיו – אחר כך, ואני אגיד למה אחר כך ולא עכשיו? בגלל שקודם כל, אני חושב שהדבר הכי חשוב, המטרה העליונה, רציתי להגיד אותה בסוף דבריי, אני אגיד אותה עכשיו, בגלל שהיא מתקשרת להבאת החטופים.

גם החיילים, אמרו לי שגם החיילים הם חטופים, והחיילות, וגם התושבים שלנו, להביא אותם הביתה כמה שיותר מהר.

אנחנו יודעים היום שאחרי 101 ימים, זה הדבר החשוב ביותר. הייתי אתמול גם בהפגנה, בעצרת, ואני חושב שבאמת זו המטרה הראשונה, ואת הביטחון נוכל להשיג אחר כך, אם נוכל להביא את החטופים הביתה במהרה, כמה שיותר מהר.

בנושא הביטחוני, אני מעריך שלא השבוע, אולי בשבוע הבא או שבוע אחר כך, נתחיל סבב. אני מתחיל אותו, בעצם, גם השבוע כנראה בשלומית, במלון שלהם, לעשות סבב עם אלון פיקוד העורף, לבוא ושידבר עם הקהילות, מהו הביטחון שצה"ל הולך להבטיח לנו אחרי השלב של הראשון והשני, ובעצם השלב השלישי שהם מדברים עליו, אולי יתחיל שלב רביעי ראיתי כבר יתחילו, אבל לא משנה. ברגע שהם יגידו לנו – אפשר לחזור הביתה, איזו רמת ביטחון הם מבטיחים לנו, רפי בן אדם מאוד

ראוי, מאוד רהוט, ושם יהיה גם זמן לשאול את כל השאלות. אנחנו נעשה את זה קודם, כמובן, ל-7-4, סליחה, אסור לדבר ככה, למזרחית, ומ-232 לכל היישובים, וגם מעבר ל-7 כמובן, אין פה שום כזה של שבע, ואחרי זה כשנגמור את הסבב הזה, אני מקווה מתישהו נתחיל לדבר עם היישובים צמודי הגדר, כשנראה שזה כבר יהיה אקטואלי.

לגבי מקומות הפינוי, כמו שאמרנו, אנחנו לא אומרים עכשיו לאף אחד – בוא הביתה. אנחנו נותנים את האפשרות למי שרוצה לחזור הביתה, וחייבים לשמור על זה.

מצד שני, אנחנו גם כשנראה את ראש הממשלה, וגם את הקבינט עצמו, וגם כל ... אנחנו מדברים שאנחנו רוצים לקבל אישור ליישובים מהצד מזרחית ל-232, מי שרוצה שתהיה לו אפשרות לגמור את שנת הלימודים במקום הנוכחי. אין לזה עדיין הסכמה, שיהיה ברור. אנחנו, יש לנו מלונות בינתיים עד סוף פברואר, בטח יאריכו לנו. אבל, בגלל שליישובים האחרים, לא במועצה שלנו רוצים לחייב, אתם יודעים, בהתחלת פברואר, אבל זה לא מעניין אותנו, אנחנו מדברים עלינו, ככה זה עומד היום.

אנחנו מדברים על 2 האפשרויות האלה. זה בנושא הביטחוני – שירותים. כמו שאתם יודעים, עברו 100 ימים שנתנו לממשלה לקבל את ההחלטה, אחרי שיחה שלי היום עם יוסי שלי, מחר אני נפגש איתו ועם ראש הממשלה בנושא, ונראה מה יוליד יום. אחרי הפגישה הזאת אם, כמובן, התשובה לא תהיה חיובית חד משמעית, אנחנו נצא, זאת אומרת, אני אצא לכנסת ואחריי כולם מוזמנים, לישון שם.

... אני נותן לראש הממשלה, להביע אולי, להגיד לי, אני מאוד מקווה, את עמדתו, ואת אישורו לדבר. נראה לי שזהו.

אתה יודע מה? רגע. בנושא תקומה, שנייה אחת – אנחנו ממשיכים לאסוף את החומר מהיישובים, הם כולם יצא להם להכיר את עמיחי ואת צבי, לפי דעתי. מי שלא, הם יגיעו אליו. ומצד שני, אנחנו מקדמים גם עבודה מועצתית לעוגנים של המועצה, על מנת שנוכל להתקדם עם תקומה בתוכניות שלהם.

אני מעריך שבתוך שבועיים – שלושה, נהיה צריכים להציג את זה עם החומרים שאוספים

מהישובים יחד. לתקומה, שלושה שבועות, מקסימום, נהיה צריכים להציג להם את כל העבודה הזאת. זהו.

מר ניר ים: טוב חברים, התייחסויות? אם מישהו רוצה לדבר ירים את היד, נרשום אותו יפה. משה טל? משה, רוויטל, חנניה. בבקשה, משה.

מר משה טל: מתי הבחירות למועצה?

דובר: זה מה שחשוב עכשיו, אה?

מר גדי ירקוני: חברים, אני...

מר ניר ים: אז אני אענה. הבחירות למועצה הן נקבעו לכל המוקדם חמישה חודשים מהרגע ש...

מר חנניה אוקרט: לכל המאוחר.

מר ניר ים: אל תתקנו אותי. לכל המוקדם, חמישה חודשים מהרגע שבו מסתיים הפינוי. עכשיו, זאת אומרת, שמהיום שבו יסתיים הפינוי, יספרו מינימום חמישה חודשים, ואחריהם יהיה תאריך הבחירות. מתי הוא יהיה? אנחנו לא יודעים. אנחנו יודעים רק מה תנאי המינימום.

מר משה טל: אוקיי, קיבלתי. תודה. תודה, סיימתי.

מר ניר ים: אוקיי. רוויטל, בבקשה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: כן, כמה הבהרות. לגבי מה שנאמר בהתחלה, גדי, על יובלי הבשור וגבולות, אם אפשר לחדד את זה? לא הצלחתי להבין מי ילמד איפה והחל ממתני.

מר גדי ירקוני: התוכנית היא מה-4.2, אני מקווה שנעמוד בזמנים, בגבולות ילמדו גם התיכון וגם היסודי. עברתי שם היום, עשיתי סיור שם, יחד עם גבולות, יחד עם נעם ויחד עם עמיחי שהצטרך בחלק מהסיור. אנחנו מתכוננים שב-4.2, ביום ראשון, נתחיל שם שנת לימודים באמצע שלנו, גם לתיכון וגם ליסודי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ובאיזה שלב יובלי הבשור יכנסו לתמונה?

מר גדי ירקוני: יובלי הבשור יכנסו לתמונה בשני דברים, א' – שאנחנו מעריכים הוא יהיה לקראת סוף פברואר מוכן, אבל אז נהיה צריכים לראות גם עם הצוות החינוכי, מה היתרונות והחסרונות לעבור, אם יש שם עוד מקום בגבולות, ולפי זה נחליט בדיוק מתי עוברים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זאת אומרת, אם לא יידרש מקום נוסף, הם יישארו בגבולות?

מר גדי ירקוני: רוב הסיכוי שכן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי. ולגבי הסיור עם אלוף פיקוד העורף, יש איזה... יש או יהיה לוח פגישות, שאפשר יהיה לקבל?

מר גדי ירקוני: אנחנו ננסה לרכז את זה, כמו שאמרתי, א' – אם יש יישוב שלם במלונות, ננסה לראות איך עושים את זה. שלומית, למשל, תקועים לבד, נעשה את זה עם שלומית.

לאחר כמון, ננסה למרכז את זה לכמה, בגלל שזה לא תמיד לפי יישובים, גם מפגש פה באשכול לאלה שפה, וגם מפגש למי שבערבה. אני מעריך שמפגש או שניים, תלוי כמה אנשים יהיו בכל מקום בים המלח ובאילת.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי. תודה.

מר גדי ירקוני: לפחות ארבעת המקומות שצינתי, יהיו מפגשים פרטניים. אם מישהו חושב שכדאי עוד מקום, הוא מוזמן להגיד אם הרבה... אבל אנחנו צריכים לזה קבוצה גדולה שלא סתם נבזבז ערב שבא אלוף פיקוד העורף. אז זהו.

מר ניר ים: חנניה, ואחריו דורון. בבקשה, חנניה.

מר חנניה אווקרט: אני חושב שאנחנו נמצאים בנקודת זמן, שפחות או יותר הדברים מתנהלים ונותנים מענה חלק בתוכניות, חלק במעשים גמורים, איך יראו החיים שלנו בחודשים הקרובים. לפי דעתי, אני מציע שנקדיש לפחות מחצית מהישיבות לדון, אנחנו בעצמנו, לא לחכות לממשלה, איך יראה היום שאחרי. מבחינתנו, כמועצה. אנחנו לא יכולים לחכות ולדבר כל אחד בעשרה קולות. כל אחד מגדיר את תחושת הביטחון באופן שונה לגמרי.

התכתבתי על העניין הזה עם חברי המליאה בהתכתבות הפנימית, אני חושב שאמרתי את זה גם לתושבים בזום של מבטחים, שאנחנו צריכים לדאוג לקהילה שלנו. כפרטים, אין לנו זכות קיום, ולזכור שאנחנו חלק מקהילה גדולה של המועצה האזורית אשכול. להסתכל על יתר היישובים, וההנהגה צריכה להפנים שויכוחים בפנים, בין היישובים, מי קיבל יותר, מי קיבל פחות, זה קורה בכל משפחה טובה, כל עוד זה נשאר בתוך המשפחה. מגיעים להסדרים ומדברים בקול אחד, ודואגים שהביטחון יתחיל מהיישוב הכי קרוב לגדר.

ולא יעלה על הדעת שאנחנו נדבר על חוסר ביטחון, נחזור לקריית החינוך במגן, שהיא לא בטוחה, כאשר יש עשרה יישובים שהם הרבה יותר קרובים לגדר, והרבה יותר מסוכנים. זה להצהיר שאין ביטחון במועצה האזורית אשכול.

תחושת ביטחון זה משהו מאוד אישי, אי אפשר לדבר על תחושה סתם, אבל אפשר להגדיר. אנחנו כבר... הקרדיט שנתנו לצה"ל ולכוחות הביטחון נגמר ממזמן, עם האמון. אנחנו יכולים, צריכים ויכולים לדאוג לעצמנו בעניין הזה. מהיום והלאה, להיות מעורבים עד הסוף.

שום סיפורים שקורנט לא מגיע לקריה, או למגן או לזה, זה סיפורי אלף לילה ולילה. יש בקרב המועצה אנשים מספיק בכירים בנושאי ביטחון שיוכלו להוביל את העניין הזה, כמו ידידינו יוסי בכר שהוא איש מעורר השראה, שמכיר את הגזרה, מכיר את המועצה, תושב האזור, מכיר את היישובים ובעיות הביטחון לעומקן, שיעזור לנו להגדיר איך תיראה תחושת הביטחון שלנו שנרגיש יום יום את הצבא ואת הביטחון בכל מקום שנסתובב. ואם לא נכוון לכיוון הזה, זה לא יקרה.

ברגע שנגדיר ונבין מה זה תחושת ביטחון, ושאפשר להביא את הילדים לקריית החינוך, פירוש הדבר שאנחנו סומכים שגם ביישובים סמוכי הגדר, יש ביטחון מלא. וכל התושבים שיכולים להגיע ויכולים להרשות לעצמם להגיע, יהיו הבסיס והתשתית לאלה שנמצאים בחוץ, וכמהים לחזור להצטרף לאזור לחינוך, ולכל מה שהמועצה עושה.

רק ככה נוכל לשקם את הקהילות בכל יישוב, ואת קהילת אשכול כולה, כולל דור ההמשך וכל מה שצריך, תודה.

מר ניר ים: חנניה, תודה על הדברים, קודם כל. אנחנו נביא במליאה הבאה את

הנושא הזה של איך באמת מסתכלים על היום שאחרי, גם בטווח הטיפה קצר מה-1.9 וגם על הטווחים היותר ארוכים, וגם על העוגנים שאנחנו עכשיו תובעים אותם בכל מיני מישורים, כמו החלטות ממשלה ומקומות כאלה. בפירוש נביא את הכול לדיון ונפתח אותו במליאה הבאה, ברשותכם. דורון, רצית להגיד משהו?

מר דורון צמח: בהחלט, כן. שומעים אותי?

מר ניר ים: שומעים אותך מצוין. עכשיו לא, עכשיו כן.

מר דורון צמח: כן כן. אני רוצה להצטרף למה שחנניה אמר. היו לנו התכתבויות,

באמת, דרך קבוצת הווטסאפ של המועצה.

אני חושב שיש בעיה בין מה שהצבא מגדיר ביטחון, לבין מה שאנחנו מרגישים 'תחושת ביטחון'.
הצבא לדעתי, יצא לי לדבר במקרה הזה רק עם יוסי, אבל הוא בהחלט אמר שהוא מייצג את תחושת
הצבא. מבחינת הצבא, אפשר לחזור עכשיו, כולם.

יוסי גם אומר, אני באופן אישי, אם לא הייתה לי אישה וילדים, הייתי חוזר לבארי. זאת אומרת, הם
מדברים על ביטחון, הם יודעים להגיד שיש פה ארבע אוגדות וחיילים לאורך הגדר. הם לא יודעים
להגיד, הם לא יודעים להרגיש את תחושת הביטחון שלנו.

הצבא לא יודע לעבוד על תחושות. ואנחנו, הדבר הכי חשוב לנו, זה תחושת הביטחון. זה לא מעניין
אותנו, כמו שאמרו לנו אז, שאם יש ארבעה קווי הגנה, ואתם החמישי ולא יגיעו אליכם. כמו שהיום
אומרים לנו יש ארבע אוגדות בתוך עזה, ואין סיכוי שמישהו בכלל יגיע ליישובים, ואתם צריכים
להרגיש.

אני חושב שהצבא, הטעות של הצבא, ואני חושב שזה התפקיד שלנו כאן, במועצה, זה להגיד להם
שיתחילו להרגיש את התחושות שלנו. וזה לא יעזור שהם יגידו לנו כמה סד"ק יש פה מסביב. כי
התחושות של מאה אחוז, אני חושב, של חברי המועצה האזורית אשכול, זה שאין כאן תחושת
ביטחון.

אנשים לא מרגישים תחושת ביטחון. גם אלה שחוזרים – לא מרגישים תחושת ביטחון, והתחושה
הזאת נעלמה, בין היתר, בגלל שהצבא פישל לפני שלושה חודשים, קצת יותר משלושה חודשים. בגלל
זה דווקא הוא צריך להחזיר את האמון ולתת לנו את תחושת הביטחון.

ולכן אני חושב שהמפגשים האלה, אני אשמח להשתתף במפגשים עם אלוף פיקוד העורף. אבל הם

לדעתי עלולים להסתיים בפיצוץ, בין מה שהם יבואו להציג לנו. אני יודע שיש כבר קו לצבא, לפחות מה שיוסי אומר. הצבא כבר גיבש את דעתו לגבי חזרה ליישובים, ולכן אני גם אומר את הדבר הזה שעומד להיות פיצוץ.

מה שחסר לי, אני לפחות רואה את זה בקיבוץ בארי, ואני לא כל כך רואה את זה במועצה, אולי זה לא שאין, אבל אני לפחות מכיר, זה אין תוכניות אופרטיביות של היום שאחרי. אני חושב שאנחנו צריכים להגיש למנהלת תקומה, כמועצה, איך אנחנו רואים את המועצה האזורית אשכול, לאו דווקא מהאספקט הביטחוני, מכל האספקטים.

כל מה שמנית – מחינוך, רווחה, בריאות וכו' וכו', כמובן שגם ביטחון, איך אנחנו רואים לתת להם נייר עמדה. אני חושב שגם להם נוח לראות נייר כזה, ואם יש אני שמח, ואם אין – אני חושב שצריך להקים צוותים, שיגבשו את העמדה שלנו בכל נושא כזה. תודה.

ניר, אני יכול לדבר? ניר?

מר שמיל בלברמן:

רגע, דקה דקה, תנו לגדי לענות, להתייחס, ואז נמשיך.

מר ניר ים:

דורון, על שני הסעיפים – א' – לשמחתי אנחנו עובדים הרבה זמן על

מר גדי ירקוני:

התוכניות של היום שאחרי. הרבה זמן, זה אחרי שנרגענו מהטיפול נמרץ, כמו שאני אומר. נציג לכם את זה בשבוע הבא.

אנחנו גם מחכים לתוכניות של היישובים שאנחנו נעשה איתם ביחד, מה שאתה רואה שבארי עושים, אנחנו גם צריכים את זה להשלמת התיק אצלנו. יש לנו כבר עבודות די רציניות אצלנו, שמתקדמות, וגם אתמול הצגנו את הטיוטה הראשונה לתקומה, ונציג לכם את זה בעוד שבועיים. רק צריך לזכור שלפעמים אנחנו מציגים את זה קצת בדילי, בגלל שלוקח הרבה זמן בין מליאה למליאה. נציג את העבודות שלנו, אפשר עוד להעיר עליהן, הכול בסדר, וגם נקבל הערות. בשמחה אני אומר, אני לא חושב שכל החכמה אצלנו, אבל אנחנו רצינו שיהיה חומר ברמה מסוימת שאפשר להציג אותו כבר.

ובעצם, אנחנו גמרנו כמעט לסמן את כל העוגנים שאנחנו חושבים. לא שאת כל העוגנים יתנו לנו, אבל עזבו, נדבר על זה בישיבה הבאה.

בנושא הביטחון אני רק אגיד, אני חושב שרוני יודע, אלוף פיקוד העורף, יודע להציג את זה יפה מאוד. רפי, סליחה. והוא יודע גם לאן הוא נכנס, לאיזה כיתת יורים, אני מקווה שהוא לא נכנס לכיתת יורים, אבל לשאלות קשות שהוא נכנס. הוא יודע לענות עליהן, אנחנו לא צריכים להגן עליו, והוא מסביר את האמת, כמו שאתה אמרת. ולא תמיד, כמו שאתה אמרת, תחושת הביטחון שלנו שווה ביטחון של הצבא. זה יש פה הבדל שחשוב מאוד שיעלו בישיבות האלה.

הוא בא גם לשמוע וגם להשמיע. יכול להיות שבאמת, כמו שאמרת, לא כל מה שנשמע אנחנו נאהב, אבל אנחנו צריכים לשמוע, וצריכים... יכול להיות שיש דברים שאנחנו נשמיע להם, אתם. לא רק אני פה, ישפיעו גם על קבלת ההחלטות.

מר שמיל בלברמן: ניר, אני יכול להגיד משהו?

מר ניר ים: בוודאי.

מר שמיל בלברמן: טוב, שני דברים – לא התכוונתי להיכנס לדיון הזה, רציתי רק לשאול שאלה, אבל אני חי בניר יצחק.

חי מראשון עד חמישי, בחמישי יורד לאילות. ויש עוד כמה משפחות שחזרו לניר יצחק. הבעיה, גדי, שאנחנו שמים לב, שמשבוע לשבוע מדללים את החיילים ששומרים ביישוב. ואם דיברנו על תחושת ביטחון, אז אני מקבל שתפעלו בנדון, שלא ידללו את הכוחות, כי זה נותן את תחושת הביטחון, בסך הכול.

כשאתה יודע שכשאתה הולך לישון בלילה החיילים מפטרלים בקיבוץ, או שומרים בשער, או שומרים בכל מיני מקומות טקטיים. אז בבקשה, העניין הזה שיהיה על סדר היום ודחוף.

מר גדי ירקוני: שמיל, אי- גם אני ישן, לשמחתי בנירים. אבל אם אתה מרגיש את

התופעה הזאת, תגידו לנו אם זה...

מר שמיל בלברמן: הנה, אני אומר לך.

מר גדי ירקוני: אני עכשיו שמעתי, אנחנו מטפלים בכל מקום, גם שאחרי זה יכול

להיות שאנחנו לא מצליחים, כמו ביישובים היותר רחוקים, אבל לפחות אנחנו נכנסים לדין ודברים קשה עם הצבא על זה, ובטח לצמודי הגדר. אני לא שמעתי... אבל זה חשוב לנו מאוד, מחר אילן יבדוק את זה אישית, וגם לנו יש שיחות תקופתיות עם מיקי אדלשטיין פה, פעם בשבוע אנחנו מנסים.

עדכונים על הדברים האלה, והוא הנציג של הצבא שצריך לתת לנו תשובות על מה שאתה עכשיו אמרת, וזה חמור מאוד אם זה נעשה ללא תיאום איתנו, אנחנו נברר את זה.

מר שמיל בלברמן: גדי, אם מדובר על תחושת ביטחון, זה גם צריך להיות לטווח רחוק,

שחיילים יהיו בתוך היישובים. שלא יוציאו אותם, מה שקרה בפעם הקודמת. זה אחד.

מר גדי ירקוני: זה בדיוק מה שרפי צריך לשמוע. הוא שומע את זה מאיתנו, הוא צריך

לשמוע את זה גם מכאן. מיקי שומע מאיתנו,

מר שמיל בלברמן: זה נותן את תחושת הביטחון, תשמע.

מר גדי ירקוני: כן.

מר שמיל בלברמן: ושאלה שלא קשורה לביטחון, הולכים לפתוח את 232 בין ניר יצחק

למבטחים.

מר גדי ירקוני: למה, הוא לא פתוח?

מר ניר ים: לא, פתוח לגמרי.

מר שמיל בלברמן: לא, שני המסלולים, ברור שפתוח.

מר גדי ירקוני: אני לא התעדכנתי בזמן האחרון.

מר שמיל בלברמן: ראיתי שעובדים ברצינות שם.

מר גדי ירקוני: כן, אני יודע. הם חזרו לעבודה, אני לא יודע כמה עיכוב. זה היה

אמור, כמו שאתם יודעים, בהתחלת אוקטובר איפשהו להיפתח, באמצע אוקטובר. התעכב בגלל האירוע. אני אשאל, אני אברר, אני לא מעודכן.

מר שמיל בלברמן: טוב. דרך אגב, עוד משהו משמח, שכחתי, רפת כיסופים, העגלות חזרו

היום לרפת כיסופים. אירוע מכונן.

מר גדי ירקוני: מתי יהיה מכונן?

מר שמיל בלברמן: מכונן? הרפת עברה עכשיו לייצר בקיבוץ גילגל. גילגל סגרו את הרפת

וכיסופים עברו לשם, ושם הם ייצרו את מכסות החלב שלהם, בקיבוץ גילגל.

מר גדי ירקוני: טוב.

מר דורון צמח: או אה, כשאני הייתי מרכז משק בגילגל, אני בניתי את הרפת, אף פעם לא שמעתי שהם עומדים לסגור אותה.

מר שמיל בלברמן: כבר סגרו אותה, כיסופים לקחו, בינתיים מייצרים את המכסה שלהם שם, עד שיבנו את המכון.

גב' סילביה גרין: מי מנהל אותה עכשיו?

מר שמיל בלברמן: מנהל אותה, הביאו מישהו אתם לא מכירים, קוראים לו יואל. הביאו מישהו רציני שמנהל. אחרי הטרגדיה שעברנו שם.

מר ניר ים: רגע רגע, תנו רגע לדני שיושב פה לצידי, לשאול שאלה.

מר דני ברזילי: אני קודם כל שמח להיות פה. האם יש למועצה תמונה ברמה היישובית, לא ברמה האישית, ברמה האישית כל אחד מתי יחזור ואם יחזור, בייחוד יותר במושבים, אולי פחות בקיבוצים, זה נזיל מאוד ואי אפשר לתת תמונה ברורה. אבל יש יישובים שאנחנו יודעים, היום שמענו, אתמול, על כיסופים ועומר, ואנחנו יודעים על בארי, על נירים ועל רעים וכו', לכמה זמן, מתי היישוב כיישוב, מתכוון לחזור למועצה, מעבר לשאלה, אלה שכבר באים פה באים והולכים וחוזרים, כי אנחנו יודעים שבונים בחצרים ובקרית גת למפונים, לכמה זמן זה? ויישוב כיישוב, מתי מתכוון לחזור להיות פה?

מר גדי ירקוני: אז כן, דני השאלה, ידוע, לא רציתי להיכנס לזה היום,

מר דני ברזילי: אוקיי,

מר גדי ירקוני: אבל נראה לי שאין ברירה. בואו נגיד ככה, אני אתחיל קצת מהטווח, מה המטרה של המועצה, ואחרי זה איך זה עובד עם היישובים. המטרה של המועצה, אחרי שיושג הביטחון שאנחנו מקווים שיושג עד אז, שב-1.9 אנחנו כולנו לומדים בקרית החינוך הרגילה שלנו, כולם.

עכשיו, מה זה כולם? יש שני ישובים שלא יוכלו לחזור פיסית עד ה-1.9, זה בארי וניר עוז. אנחנו הודענו לתקומה ולמי שמשפץ את היישובים, שצריכים להחזיר אותם לקדמותם, כל צמודי הגדר, שאנחנו רוצים, דורשים, רוצים, מבקשים, שעד ה-1.7, הקיבוצים האלה יהיו מסודרים, על מנת שחברי הקיבוץ שרוצים, יוכלו להתחיל לחזור ליישובים.

אנחנו מעריכים שזה לא יהיה בזבנג וגמרנו, יחזרו קודם אנשים מסוימים, אחרי זה אנשים אחרים, ואנחנו רוצים שיהיו לפחות חודשיים של יישובים שיוכלו לחזור לאיטם ליישובים, עדיין זה לקיבוצים, ותיכף אני אגיד על המושבים.

ואם התוכנית הזאת תצליח, אז יהיו פה רוב היישובים, ורוב החברים ביישובים, מי שירצה, ואז נוכל לפתוח את שנת הלימודים בספטמבר 24. אני חושב שזו מטרה אדירה שלנו של התושבים, של היישובים ושל המועצה, על מנת שנוכל להגיד – אנחנו עדיין בשלב שאנחנו צריכים לעשות תהליכים ארוכים של הבראה בכל קהילה וקהילה, אבל היא במקומה.

לגבי מזרחית ל-232, אמרתי את זה קודם, אני אחזור – אנחנו מאמינים שכשנפתח את הבית ספר, אז איזשהו גל יתחיל, ואנחנו מחכים בעצם לשני דברים – דבר אחד, שהצבא יגיד לנו, הלו – יש פה ביטחון, אתם יכולים לחזור הביתה.

ב' – אמרתי שאני מקווה, שמה שלא יהיה, שיתנו לנו זמן גם פה, ולא יסגרו לנו כמו שהולכים לעשות בצפון, צפון הרצועה ביום אחד את המלונות, ורוצים לתת את האפשרות שגם יתנו, בגלל שלנו זה גם יותר טראומטי באשכול, שעד סוף יוני יתנו למי שרוצה להמשיך וללמוד איפה שהוא נמצא עכשיו.

אני מזכיר שלא קיבלנו את זה, זה מה שאנחנו מבקשים, וזה צריך להיות...
יכול להיות שהמדינה, שהכול יכול להיות בא, תבוא סתם, אל תתפסו את התאריך הזה, ב-15.3 ויגידו לנו, כמו שאמרו לצפון הרצועה – זהו, השגנו את הביטחון, סוגרים לכם את המלונות, צריך לחזור הביתה. אני מאוד מקווה שהטקט הזה לא יהיה, הטקט האלים הקשה הזה, ויתנו לנו לחזור לאיטנו, בייחוד אחרי שפתחנו את בית הספר.
אני חושב שהתהליך הזה שעכשיו הצגתי אותו, הוא אחד מהתהליכים החשובים שהמועצה צריכה לעמוד בהם. אני מקווה שכולם יעמדו בו, דבר ראשון זה הצבא, אחרי זה אלה שאחראיים להחזרת היישובים לקדמותם, ובסוף זה אנחנו, שנרצה לחזור ליישובים האלה.

מר ניר ים: אוקיי, חברים נוספים שרוצים להתייחס? כן חנניה?

מר חנניה אוקרט: שאלה לגדי, אולי גם לך. בפגישה בפגישה במבטחים אמרתי לך שהקמפוס נמצא במצב רע מאוד, אחרי שלושה חודשים שהצבא נכנס שם עם רכבים והכול, והרס כל חלקה טובה. האם יצא לכם לראות שמה, ולדבר על העניין?

מר גדי ירקוני: לי לא יצא, סליחה...

מר ניר ים: אנחנו כן, אנחנו עושים...

מר גדי ירקוני: רגע, אבל זה מה שביררתי, תגידו שלא... ביררתי, וזאת התשובה שהם יתנו לך אחרי ששאלתי אותם.

מר ניר ים: אז בוא ותן כבר את התשובה.

מר גדי ירקוני: לא, אתם תתנו.

מר ניר ים: נועם ייתן את התשובה.

מר נועם גל: זהו, תפסתם... ראשית, כל יום אני מבקר שמה. חלק גדול, יש שמה בהחלט נזקים. דרך אגב, זה מתועד כל המקומות שהצבא נכנס לכל היישובים, על מנת שנוכל בבוא היום גם להתחשבן עם זה בקמפוס.

אנחנו, זו מלחמה די סיזיפית, כי הטענה שחלק מהרכבים, חלק די גדול של הרכבים הפרטיים, ששמה משום מה עלו על הדשאים ועל האבנים המשתלבות, זה של לוחמים שהם כרגע בצד השני של הגבול. אבל אנחנו לא נבטל, אנחנו לא רוצים לבוא לשלב האלים, להגיד לצבא – קחו את הדברים ותסתלקו מהמתחם הזה, כי חורף, והמתח בין להיות רחמנים בני רחמנים, לבין לדרוש התנהגות הולמת במתקנים שלנו, הוא כל הזמן.

ואנחנו, איפשהו, אם לא נצליח לעשות את זה בטוב, לצערי נצטרך לעבור לשלב היותר אגרסיבי. אבל אנחנו מאוד מאוד Minded לנושא הזה, ומתעדים, כולל תיעוד של כל הנזקים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אפשר שאלה נוספת בבקשה? רוויטל.

מר ניר ים: רק דקה רוויטל, רבקה? רבקה?

גב' רבקה בן ארי: כן.

מר ניר ים: מה קורה, רבקה?

גב' רבקה בן ארי: שלום, שלום לכולם.

מר ניר ים: שלום גם לך.

גב' רבקה בן ארי: אני לא יודעת מה נעשה בקיבוצים אחרים, אני יודעת שבארי וניר עוז לא יכולים לחזור, אבל לא נראה לי שתקומה יבנה קראווילות בעומר, ואנחנו נעבור אולי בסוף אפריל לעומר, וביוני כבר אפשר יהיה לעבור לכיסופים. חסרים בכיסופים כעשרה בתים לבניה מחודשת, יש כחמישים בתים שצריכים לשפץ שיפוצים די רציניים, ואני לא מאמינה שכל זה יכול להתבצע לפי לוח הזמנים שגדי נתן כאן. יחד עם זה, עניין תחושת הביטחון, חברים – אני עוד לא הייתי בכיסופים. וקשה עם זה. קשה מאוד. אז אני לא כל כך רואה את לוח הזמנים שאתה מדבר עליו. יחד עם זאת, אני רוצה שתדעו שכיסופים מחפשת בית ספר, כיסופים מחפשת לא רק את בית הספר של עומר, אלא בתי ספר אחרים שיתנו מענה לטווח ארוך יותר. ולא נראה לי שזה משהו שהולך להיות חודשיים או שלושה. אני לא יודעת עד כמה אתם מעורבים בכל הסיפור, לפחות בכיסופים, אני לא יודעת מה קורה בקיבוצים אחרים.

גב' מזל ערוסי: ניר, גם אני רוצה לשאול.

מר ניר ים: כן, אבל רק אחרי רוויטל את תוכלי לשאול.

גב' מזל ערוסי: אין בעיה.

מר ניר ים: תודה רבקה. רוויטל, בבקשה.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: אני חוזרת למערכות החינוך המתחדשות במועצה. עכשיו כשדוד

קוטלר סיים את תפקידו, מי ייקח עליו את ניהול החטיבה והתיכון? זה כאילו בתהליכי איתור למישהו חדש? יש מישהו זמני בינתיים לתקופה הקרובה?

מר גדי ירקוני: בינתיים רמי מלווה מעליו, שהיה פה אחד המפקחים, רמי זבילי, אבל זה מאוד זמני. אנחנו התחלנו בתהליך של הוועד המנהל שהוא בעל שיעור קומה מאוד מאוד רציני, שאנחנו צריכים להביא לפה אחד... זה היה כבר לפני זה, אבל אני חושב שעכשיו ביתר שאת, אחד האתגרים הגדולים שלנו בשנה הבאה, הוא לא רוצה להגיד שיקום, אבל קפיצת מדרגה וטיפול מיוחד בבית הספר של התיכון.

זה ברור גם למשרד החינוך וגם לנו, ושזה ברור למשרד החינוך זה כבר משהו מאוד רציני, שצריכים להשקיע פה לא בכסף רק, אלא בהון אנושי מאוד מיוחד ומאוד חזק ובעל ניסיון, על מנת שנפרוץ את הנושא הזה של החינוך בחינוך התיכון, ובהחלט מה ששאלתי הוא מטריד אותנו הרבה מאוד, השאלה הזאת.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה היה הרי עוד מאוד מאתגר לפני ש...

מר גדי ירקוני: אמרתי, את צודקת.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כן כן, בסדר גמור.

מר ניר ים: אוקיי, מזל, בבקשה?

מר איתן אהרון: ניר, תשים לב למי שמרים את היד גם בזום.

מר ניר ים: שירים גבוה, שירים שנראה.

מר איתן אהרון: יש נפנוף ניר, תסתכל על המסך.

מר ניר ים: אני עיוור צבעים, אבל בסדר.

גב' בת שבע סעד: ניר, איתן אחרי מזל.

מר ניר ים: אוקיי, אחרי.

גב' מזל ערוסי: שלום לכולם. אני רוצה לחזור לנושאים שדיברו עליהם דורון וחנניה,

על הנושא של היום למחרת. היום שאחרי.

אני חושבת שעל מנת לתת לנו לפחות תחושה של שותפים, שותפים אבל אמיתיים, אולי תשתפו אותנו קצת בחשיבה, ובתוכניות שאתם עושים ליום שאחרי? כל אחד בתחום שלו. מפני שלהביא לנו בשבוע הבא תוכנית מוכנה, גמורה, ואולי נעיר עליה הערות, זה...
(תקלה בזום)

מר דני ברזילי: מזל את במיוט, מזל לא שומעים אותך.

מר ניר ים: אז תני לנו את השורה התחתונה, כי פספסנו חלק מהדברים.

גב' מזל ערוסי: ביקשתי שבת שבע תפתח לי, כי אני לא מצליחה בטלפון לעשות את זה.

מר ניר ים: אוקיי. אני הבנתי,

גב' מזל ערוסי: אוקיי, אז בשורה התחתונה, אני רוצה להגיד שמן הראוי שאנחנו, חברי המליאה שרוצים, כמובן, להיות שותפים לתוכניות של היום שאחרי, כל אחד בתחום שמעניין אותנו, וכל אחד בתחום שהוא יכול לתרום. כי להביא לנו תוכנית סגורה, ואולי נעיר עליה בשבוע הבא, אני חושבת שזה לא לעניין, ולא מכבד. לא מכבד אותנו כחברי מליאה. אין לי צל של ספק שכל אחד בתחום שלו, יוכל לתרום לא מעט לתוכניות האלה. תודה.

מר ניר ים: אוקיי.

גב' בת שבע סעד: איתן עכשיו.

מר ניר ים: איתן, בבקשה.

מר איתן אהרון: ערב טוב. שתי שאלות – אחת לגדי – האם אתה דיברת על החזרה ועל התוכנית, כאילו, לפתוח ב-1.9 את קריית החינוך, האם אתה מודע לעוצמת ההתנגדות שיש בקרב התושבים, לפחות של המושבים שאני יודע על הדבר הזה? אגב, לא התנגדות שלי, אני חייב להודות שאני מאוד רוצה לחזור גם לשם מתישהו בעתיד הקרוב, אבל עוצמת ההתנגדות היא פשוט אדירה. יש משפחות שלמות, רוב מוחלט של המשפחות השלמות עוד לא היו בכלל באזור מאז שהם יצאו משם.

אז כרגע, חזרה לקריית החינוך ב-1.9, על אף שאני מאוד רוצה, היא נשמעת לי דמיונית מאוד. אני רוצה את ההתייחסות שלך לזה. והדבר השני, זה לגבי לפני כשלוש מליאות, דיברנו על הבחירות ועל הכוונה, הצהרת הכוונות של שר הפנים, של ארבל, ושאלנו, ביקשנו מניר לברר מה אומר המונח – חזרת התושבים, מרגע חזרת התושבים. האם מרגע חזרת מושב מבטחים ועמיעוז, באפריל – מאי או יוני? או מרגע חזרת בארי וניר עוז, שלצערנו אנחנו, זה קצת יותר רחוק. אז זהו, אשמח להתייחסות.

מר ניר ים: אז קודם כל התייחסות לגבי הסעיף הראשון. תראו, אנחנו, אין מה לעשות, אנחנו בטלטה, נקרא לזה ככה, כמובן מאז ה-7.10, ואנחנו חשים כל שבוע דברים שהם קצת שונים ממה שחשנו בשבוע שקדם. ואני לא בהכרח אומר לאן לוקחות אותנו התחושות. הדבר היחיד שאני אומר היום, שאנחנו נמצאים באמצע ינואר, זה שקשה לי לבוא ולדעת, קשה לנו לבוא ולדעת מה יהיו התחושות ב-1.9, אוקיי? ברור לחלוטין. ולכן אנחנו אומרים, זאת התוכנית, ובהחלט היא יכולה לא להתממש, מאוד יכול להיות שב-1.9 עדיין תושבי המועצה האזורית אשכול יחשבו שלא נכון לשלוח את הילדים לבית הספר בצמידות למגן, וזאת הסיבה למה אנחנו מכינים כרגע גם את יסודי הבשור, במה שהיה פעם יובלי, וגם את תיכון הבשור במה שהיה פעם בית ספר הבשור, כדי שיהיו לנו אלטרנטיבות.

זאת אומרת, היה ולא נכנס, ולא נחזור, מכל סיבה שלא תהיה לנופי הבשור, ולקמפוס היסודי, אז יהיה לנו את בית הספר העורפי. זו הסיבה, ככה אנחנו נערכים לכל מצב בטחוני, ולכל מצב רוח של התושבים.

לגבי הבחירות – עוד פעם, זה כמובן לא בידינו, אנחנו אחת מתוך 14 רשויות שכרגע קיבלו הנחיה, ההנחיה שקיבלנו היא מפורשת לחלוטין, נוהל הבחירות שהתקיים עד כה, בטל ומבוטל, ומתי התקיימו הבחירות באשכול, כמו גם ב-13 הרשויות האחרות, אנחנו עדיין לא יודעים.

אין על זה שום אינפורמציה, מה יהיו התנאים. רק אמרתי מה שאנחנו יודעים כרגע, ואין לזה שום פרשנות. כשמדברים על מתי מסתיים הפינוי, גם זה נושא שעדיין אף אחד לא מפרש אותו, אוקיי? וכשנגיע לגשר הזה, אז נראה איך חוצים אותו. זה כרגע מה שאנחנו יכולים להגיד בעניין הזה.

מר דני ברזילי: אפשר לענות רגע לאיתן, במשפט?

מר ניר ים: דני יענה רגע, יוסיף על הדברים.

מר דני ברזילי: תשובה לאיתן. אני חושב, באמת, שלא נכון לשפוט לפי התחושות של היום, של אמצע ינואר, את מה שיהיה בעוד חצי שנה.

אני קורא גם כן את התכתובות הפנימיות, ואני מודע למה שקורה היום, אבל חצי שנה מהיום במונחים שלנו, זה הרבה זמן. יהיו הרבה התפתחויות, אני מקווה שלטובה, אבל רק מקווה, וזה ממש, לא רציני כל כך לפי התחושות של היום, להגיד מה יהיה נכון בעוד חצי שנה. מצד שני המועצה, ואני חושב שפה פועלים כן נכון, צריכים להגיד מה אנחנו רוצים, מה השאיפה, מה היעד המיטבי שלנו ומצהירים על זה. אם זה לא יצליח, ויראו את התחושות במאי או ביוני, ויהיו צריכים לעשות שינויים, ואפילו באפריל, אז זה אפשרי. אבל אתה חייב בהקדם, כבר היום לעשות את זה, ואני חושב שעושים את זה, זה להגיד מה נכון. מה אנחנו רוצים, מהי השאיפה. ואת זה הצהירו פה. תחושות? הן בטוח השתנו. אני לא יודע כמה ולאיזה כיוון, אבל הן לא יהיו מה שיש היום, זה הכול.

מר ניר ים: חברים נוספים שרוצים להגיב, להתייחס, לשאול? אז אני מנצל את ה...

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: ניר, אני רוצה משהו קטן להעיר. התייחסתם לבחירות, אני רוצה להעיר משהו. אני יודעת שאליי היו כמה פניות מיישובים, מה שצריך להבין לגבי הבחירות, באירוע הזה שקרה לנו עכשיו, וגם מול תקומה, יש הרבה נושאים קהילתיים שבהם מטפלים. ובנושאים הקהילתיים מטפל הוועד המקומי. ויש הרבה יישובים שאו שאין להם את הוועד המקומי, וזה יוצר איזשהו ויכוח, ויש יישובים שהיום, נוכח האירוע, הם מבינים שלוועד יש תפקיד אחר. ולכן, הנושא של הבחירות, לחלק מהקהילה הוא חשוב. אני מבינה שאתה אומר שזה לא תלוי בכם, אבל כן היה חשוב לי להבהיר למה לחלק מהקהילה זה מאוד משמעותי דווקא היום.

מר ניר ים: אז בואו אני אשתף אתכם רגע, לפחות בדרך שבה אני רואה את העולם, ואת החיים. ואני אומר שלא הכול פורמליסטיקה. זאת אומרת, גם היום, היו לי למשל שיחות בשבוע האחרון, עם חברים או עם יישובים, שבהם לצורך הדוגמא אין חבר מליאה מאותו יישוב, שנבחר פורמאלית, אוקיי? בסדר, אז אין חבר. עדיין היישובים האלה, כמו שלפחות שמעו ממני, מוזמנים להיכנס למליאה, לשים מישהו אפילו אם הם רוצים. אז הוא לא נציג פורמאלי, אז יכול להיות שהוא לא ירים את היד בהצבעה, אבל הוא כן ישמע, הוא כן יביע דעה, הוא כן ייצג, הוא כן ידע להעביר את המסרים, וזה חשוב מאוד.

אותו הדבר אני אומר, את הנהגות היישובים, בעת הקשה הזו, אפשר לחזק. גם אם לא עשו בחירות, גם אם לקחו כמה אנשים וצירפו אותם וולונטרית לוועד, או להנהלת האגש"ח, או למה שלא יהיה. זה מבורך, זה נכון, ואף אחד לא יכול היום לבוא ולהגיד שיישוב לא יכול להתנהל, כי לא נבחר לו ועד הנהלה פורמאלי. זה חבל, זה לפספס את המומנטום. היום זה המאני טיים, ושיקום של יישובים, צריך להשקיע בזה, ולא לחכות לבחירות. אני אומר, מפה אני קורא ליישובים – אל תחכו לבחירות. עוד משהו, חברים?

מר חנניה אוקרט: ניר?

מר ניר ים: כן, חנניה?

מר חנניה אוקרט: אני מבקש שבהמשך הישיבה תסתכל על המכתב שהגיע ממשרד הפנים, עליו אני הסתמכתי כשאמרתי לתושבים ששאלו אותי, מתי אמורות להתקיים הבחירות, ואני ציטטתי את מה ששמעתי בישיבה ההיא, שבה נאמר שהבחירות תתקיימנה לא יאוחר מ-150 יום מתום הלחימה וחזרת היישובים. ולא אחרי 150 יום.

מר ניר ים: אוקיי. אז אני אבדוק את זה, אם טעיתי, כמובן, אני מראש מתנצל

ואני גם אבהיר את זה.

מר חנניה אווקרט: בסדר.

מר ניר ים: יכול להיות שזו אי הבנת הנקרא מהצד שלי. אני אשמח לראות שטעיתי.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: ניר, אין אפשרות לבקש הבהרה בכתב ממי שהוציא את המכתב הזה? ממשרד הפנים?

מר ניר ים: תראי, עוד פעם – המכתב הזה, זה מכתב משר הפנים, לא פחות ולא יותר, אוקיי? זה לא מישהו במשרד הפנים. זה שר הפנים בכבודו ובעצמו. ואגב, המכתב הזה, זה לא מכתב חתום. כמו שאמרתי אז, זו לא החלטה חלוטה, זה משהו שמובא לדיון. זאת אומרת, אפילו אי אפשר לבוא ולהגיד שזה מוחלט על ידי המדינה או על ידי איזושהי רשות. זה הליך שכרגע מתגלגל. זהו, ולכן אני אומר, מכיוון שאני גם יודע שיש תושבים, יש אזרחים במדינת ישראל, שפונים בעניין הזה לרשויות, ויש פה כל מיני אינטרסים, וזה בסדר גמור. אז אני אומר, וואלה, צדיקים מה שנקרא, מלאכתם נעשית על ידי אחרים, והמלאכה הזאת נעשית כרגע, בעצם הרגעים האלה. אז אין טעם לשים את היד בתוך הסלט הזה, לפחות לא ברמת הנהלת המועצה. חברים, עוד משהו?

מר חנניה אווקרט: תודה.

2. אישור פרוטוקול מליאה #1 2024 מיום 1.1.2024 על בסיס תמלול

מר ניר ים: אם לא, אז אני אשאל אם יש מישהו שיש לו משהו להעיר על הפרוטוקול שצורף, פרוטוקול הישיבה הקודמת, שנעשתה לפני שבועיים. ואגב, שימו לב שאנחנו באמת משתדלים לצמצם את הטווחים ואחת לשבועיים לקיים את המליאה, דווקא כן להיות מאוד בקשר עם חברי המליאה, לשמוע וגם להשמיע.

אז אם יש למישהו הערה לפרוטוקול, בבקשה שיגיד את זה עכשיו. ואם לא, אז אנחנו... כן אריק?

מר אריק דניאל: משהו קטן, לא בדיוק לפרוטוקול. ישיבה קודמת דובר על זה שתבדקו אם בכלל באמת נדרש כל התמלול הזה, שלא נעים להודות, אבל היו לדעתי, אי אפשר לעשות בו שום שימוש ולדעתי סתם כסף שמתבזבז. אמרתם שייבדק אם ניתן להסתפק רק בצילום הישיבה.

עו"ד אולגה גונן: אני מגיבה.

מר ניר ים: לפני שאת מגיבה, אולגה, לפני שאת מגיבה, אני רק אגיד שקודם כל, מבחינת העלויות הכספיות, אז כמובן שהן נחתכו ברמה קיצונית. זאת אומרת, מאותו רגע שהמקליט כבר לא בא, לא פורש את רשת המיקרופונים שלו ולא מבזבז את הערב שלו על זה, אז כמובן שהעלות ירדה באופן מאוד מאוד משמעותי. הזום הזה מוקלט ומתמלל, אבל בסדר בואי אולגה, תמשיכי.

עו"ד אולגה גונן: זה קצר, זה קצר ניר.

מר ניר ים: כן כן, בבקשה. אני מעביר לך את רשות הדיבור.

עו"ד אולגה גונן: על פי צו המועצות האזוריות, אין חובה של תמלול, יש רק חובה של הקלטה. אבל, חוק הנגישות מחייב אותנו בהנגשה. ואם חברת ההקלטות תדע לייצר לנו הנגשה אחרת לאנשים שהם כבדי שמיעה, אז ניתן יהיה לא לתמלל. זאת אומרת, אם תהיה להם איזושהי,

זאת אומרת, תהיה אפשרות לשים כתוביות, או איכשהו להפוך את ההקלטה להקלטה עם כתוביות.
אז זאת התשובה.

מר ניר ים: אז באמת בהקשר הזה, הכי זול, הכי פשוט, הכי נוח, הכי קל, הכי עומד בקריטריונים לרווחת הציבור, על גווניו השונים, זה באמת לתמלל כמו שזה. מה כן? וזה ברשותכם אני אצרף כבר מהמליאה הזאת וקדימה, תקציר של המליאה, ממש תקציר שאומר מה בגדול עלה לדיון, מה...

מר גדי ירקוני: לא לא לא, תחשוב על זה טוב, ניר.

מר ניר ים: אני מכיר את זה.

מר גדי ירקוני: לא, אני מבקש שנתייעץ על זה, אחרי זה זה שני פרוטוקולים.

מר ניר ים: זה לא שני פרוטוקולים.

מר גדי ירקוני: ניר, אני מבקש שנדבר על זה.

מר ניר ים: טוב.

מר גדי ירקוני: עם היועצת המשפטית.

מר ניר ים: יאללה, בסדר.

מר גדי ירקוני: אני בדרך כלל נותן יד חופשית.

מר ניר ים: רגע. אוקיי. הלאה, התקדמנו.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול המליאה #1 2024 מיום 1.1.2024 על בסיס תמלול

3. תב"רים למליאה

מר ניר ים: עידו? רשות הדיבור שלך.

מר עידו ליבנה: השאלה ניר אם אתה יודע לעשות לי שייר, או שאנחנו נסתפק בדיבור שלי?

גב' בת שבע סעד: עידו, אני כבר שיתפתי לך.

מר עידו ליבנה: נהדרת. טוב, אנחנו עם רשימת תב"רים טיפה יותר קצרה, זה בגלל

הקירבה של המליאות. אני אעבור עליה מהר.

פתיחת תב"רים – אנחנו עושים שתי פתיחות של תב"רים, אחד – משרד הפנים 100,000 ואחד של משרד הביטחון 94,524. משרד הביטחון אתם מכירים, הם נותנים לשיקומים של צירים, גדרות, מה שהם צריכים בעקבות הלחימה. משרד הפנים זה לאחר היוועצות שלנו, שנוכל להחזיר את רוב השטחים הציבוריים שבאחזקת המועצה, לקראת חזרת התושבים, בעיקר הילדים והנוער, להשתמש בגינות בצורה בטוחה. זה שני תב"רים שאנחנו פותחים, במימון הגופים האלה.

שיפוץ והרחבה של נווה אשכול, זה תב"ר שהתחיל ממש מזמן, הצלחנו פה לקבל גם מביטוח לאומי איזו השלמה שלא בנינו עליה, ואנחנו נעשה בו עוד התאמה. אנחנו כרגע מאשרים פה את ההגדלה,

אחרי שיאשרו לנו את ההגדלה הזאת, אנחנו במשרד הפנים נציג להם את הסגירה. הם ביקשו רק את אישור המליאה להגדלה, ולאחר מכן התב"ר הזה יגיע לסגירה סופית, ברגע שיאושר לנו השלב הזה. חינוך – הצטיידות בתי ספר. אנחנו הקטנו את תב"ר פיס שנמצא למטה, כמו שאתם רואים. הפיס ביקשו, כדי שהכספים האלה ישמרו למועצה, להעביר את זה לתב"ר פעיל שיש לנו בו צורך. אז אנחנו העברנו, למעשה, מתב"ר 1390, סגרנו הרשאה קודמת שלא היה בה צורך, יש לנו הרשאות אחרות, חדשות של המחשוב, העברנו להצטיידות בתי הספר, ואנחנו נפעיל אותה במהלך השנה, כדי לשפר את מתקני החינוך, ככל שנחליט שיש צורך לשפר או לשדרג. אז זה הקטנה והגדלה, ניר רד עוד למטה. סגירת תב"רים – אני לא אומר את כולם, אבל תב"ר 612 נסגר ומאוזן, 1337 – נסגר ומאוזן, 1353 – לצוות צח"י נסגר ומאוזן, מומש התב"ר. זהו, זו הרשימה. אם יש מישהו נגד או נמנע, נשמח לשמוע. אם לא, נביא לאישור את רשימת התב"רים. אז ניר, אפשר להגיד מאושר? חברים, לדני יש שאלה, בבקשה שקט.

מר דני ברזילי: בישיבה הקודמת היה ויכוח בנושא התב"ר של קק"ל, על ציוד כיתות הכוננות. תוקצבו רק 25 יישובים, והייתה תביעה לדרוש יותר, או לחלק אחרת את הכסף. האם משהו התקדם בנושא הזה?

מר גדי ירקוני: כן ולא. א' – אנחנו דרשנו את הכסף. ב' – אחרי שקק"ל אמרו לנו, על אף מה שכתוב במכתב, אני אומר שבמכתב כתוב שהיישובים יהיו צריכים לקנות ולשלוח לנו את החשבונות. אחרי פניה של היישובים נעשה את זה הפוך, נעביר להם את הכסף והם יביאו לנו...

מר עידו ליבנה: גדי, זה לא... אילן מוציא נוהל, אז זה מסודר.

מר גדי ירקוני: אבל זה מה שבסוף יהיה מסוכם. כאילו, את הכסף...

מר עידו ליבנה: הם יקבלו את הכסף לפי הדרישות של קק"ל. אנחנו מוציאים נוהל בתיאום איתם. אנחנו... המכתב כבר מוכן, אילן צריך רק להוציא אותו, ולהתחיל לשבת עם הרבש"צים.

מר גדי ירקוני: ... ליישובים שהם אמרו לנו.

מר דני ברזילי: טוב לדעת.

מר גדי ירקוני: ואנחנו ביקשנו לשאר היישובים. הם למדו ממשרדי הממשלה לא לענות לנו, אבל נדנדד להם.

מר ניר ים: חברים, שאלות נוספות, הערות? לתב"רים או בכלל? לכל מה שמתחשק למישהו להעיר?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את התב"רים כפי שפורטו לעיל.

מר איתן אהרון: שאלה קטנה, ניר?

מר ניר ים: כן.

מר איתן אהרון: בעניין שבעת היישובים של תקומה.

מר גדי ירקוני: תשעת היישובים.

מר איתן אהרון: תשעת היישובים של תקומה.

מר גדי ירקוני: זה לא תקומה. דיברתי בהתחלה, אולי לא היית, זה לא קשור רק לתקומה, זה תקומה והחלטת הממשלה של עוטף עזה, זה שני דברים שאנחנו צריכים לדייק, מפני שאני לא רוצה שיתנו לנו רק תקומה. מחר אני אמור, ביקשו להיפגש עם ראש הממשלה בסביבות שעה מסוימת, ולאחריה – אם התשובה תהיה לא, אני נוסע לישון בירושלים החמה. ואנחנו נוציא על זה הודעה, ותהיה תקשורת ואתם תראו, ומי שירצה יוכל להצטרף. אבל אנחנו בונים על זה שאולי, אם תיאמו...

גב' רבקה בן ארי: על מה הדיון?

מר גדי ירקוני: יגידו כן ולא – לא.

גב' רבקה בן ארי: ניר, על מה הדיון?

מר ניר ים: עד מחר, תכינו שקי שינה.

גב' רבקה בן ארי: על מה הדיון?

מר ניר ים: רגע, מה? רבקה, את שואלת על מה הדיון? הדיון הוא כזה, הדיון הוא שאנחנו מכריזים בכל חוצות אפשריות שאנחנו מועצה אחת. אין יותר 0-4 אין יותר 4-7, אין יותר +7, אין.

גב' רבקה בן ארי: הבנתי, תודה. הבנתי.

מר ניר ים: לא, לא הבנת. דקה. כולנו אחד. עם האמירה הזאת יצאנו מיד אחרי ה-7 באוקטובר. שמע את הצעקה שלנו שלי, שהוא מנכ"ל משרד ראש הממשלה, אמר – תנו לנו שלושים יום, אנחנו מסדרים את זה. 30 יום האלה פג תוקף, זהו, נגמרו והנושא לא סודר. ולכן גדי שהתחיל אז את השביתה שלו, והפסיק אותה כששלי אמר – נסדר, חוזר עכשיו לאותה נקודה, לאותה בלטה באותה מדרכה, כדי להמשיך את השביתה שלו. עכשיו, גם אם הוא ירצה להפסיק את השביתה הוא לא יוכל, כי הוא מסונדל מכל הכיוונים.

גב' רבקה בן ארי: גדי, אבל תיקח כיסא נורמאלי.

מר גדי ירקוני: למדתי.

מר ניר ים: וחברי המליאה, באמת, מוזמנים גם לבוא ולהתארח. עוד משהו, חברים?

גב' נעמי סלע: כן, אפשר שאלה קטנה, ניר?

מר ניר ים: בבקשה.

גב' נעמי סלע: מה לגבי הכרה בצורך כיישוב ספר?

- מר גדי ירקוני:** עבר, עבר.
- גב' נעמי סלע:** זה עדיין לא אושר, לעניין העסקים.
- מר גדי ירקוני:** עבר אתמול בוועדת הכספים.
- גב' נעמי סלע:** אושר סופית? אפשר להגיד לתושבים לבקש?
- מר גדי ירקוני:** אושר. לא, חכו, זה רק עבר אתמול בוועדת הכספים.
- גב' נעמי סלע:** הבנתי, אוקיי.
- מר גדי ירקוני:** חכו עד שזה יעבור. לצערי שם, גבולות צאלים וזה לא עברו, ואורים. אבל בגלל שאנחנו לקראת המלחמה הגדולה, לא רצינו לעשות את המלחמה הקטנה על זה.
- גב' נעמי סלע:** אוקיי. אני אשמח אם יהיה איזשהו דיווח מטעם המועצה, שאפשר להתחיל לדווח.
- מר גדי ירקוני:** את יכולה לפי דעתי להסתכל באינטרנט בהחלטת ועדת כספים. באמת, לא בזלזול אני אומר.
- גב' נעמי סלע:** אוקיי, בסדר. אין בעיה.
- מר גדי ירקוני:** החלטה של אתמול.

גב' נעמי סלע: אוקיי, תודה.

גב' סילביה גרין: גדי?

מר גדי ירקוני: כן?

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה, זאת סילביה. אני רוצה לדעת מה לגבי אורים, צאלים וגבולות אז? אם לא.

מר גדי ירקוני: אם לא מה?

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אבל הוא אמר לך שהוא לוקח כסא נו ושק שינה.

גב' סילביה גרין: אני יכולה להביא לך את האוטובית, השאלה מה?

מר גדי ירקוני: לא הבנתי, סילביה.

גב' סילביה גרין: מה קורה עם אורים, צאלים וגבולות? אמרת ששלושת היישובים האלה לא קשורים. לא כלולים.

מר גדי ירקוני: הם לא אושרו בהחלטה על מה, פיצויים יש, הכול יש, הם לא הוכרו

בזה שהם יקבלו כסף לפינוי, שאנחנו לא נקבל. גם ככה לא קיבלנו עד עכשיו כסף לפינוי, ויש לנו איזו סגירה, אני לא אגיד בזום עכשיו, מאיפה נקבל את הכסף על הפינוי, אני מקווה שיעמדו בה. אבל אי

אפשר להתחיל יום לפני זה מלחמה על מלונות, כשהמלחמה הגדולה הייתה אמורה להתחיל היום או אתמול, באותו יום. זה לא נכון.

מפני שאם תיכנסו, אם נצליח במלחמה הגדולה, אז אתם נכנסים גם בשלב הזה. ואם לא, אז לא יודע מה עושים. נריב.

גב' סילביה גרין: טוב, תעדכנו אותנו.

גב' בת שבע סעד: ניר, רונן המקליט שואל אם התב"רים עברו, הוא רוצה לרשום החלטה.

מר ניר ים: כן, התב"רים כולם עברו. עכשיו אנחנו ככה בשיחה, אבל עוד לא סגרנו את המליאה.

גב' בת שבע סעד: התב"רים עברו, הוא יכול לרשום שכולם עברו.

מר ניר ים: כן כן, הוא יכול לרשום.

מר חנניה אווקרט: יש לי שאלה לדודי או לגדי, דודי נמצא?

מר דודי אלון: אני פה, אני שומע, כן. אני באוטו בחושך שומע.

מר חנניה אווקרט: אני רוצה לשאול האם התוכניות לשיפוץ והכשרת המבנים ביובלי הבשור משתלבות בתוכנית הכללית של כל אזור צוחר? אימון מרפאות וכל היתר בתוכנית שהצגתם למועצה לפני שנה?

מר גדי ירקוני:

לא. דודי, דבר.

מר ניר ים:

בואו נעשה, נגיד ככה – השיפוץ הזה שאנחנו עושים אותו עכשיו, מצד אחד באמת התחלנו לעשות תב"ע, אבל לא סיימנו אותה. זאת אומרת, אין לנו עוד את התכנון העתידי של כל המרחב הזה. אנחנו כרגע לוקחים את בתי הספר האלה, ואנחנו מייעדים אותם רק להיות בתי ספר מ-א' ועד ת', בלי שום קשר למה יהיה השימוש שלהם אחר כך, כשבית הספר הזה ביום מן הימים יתפנה, אם הוא יתפנה. ככה שזה באמת מנותק מהקשרו, מבחינת המאמץ שלנו לעמוד בלוחות זמנים, למעשה, נקרא לזה כמעט בלתי אפשריים. לא יכולנו לבוא ולחבר בין הדברים.

מר דודי אלון:

אפשר לתת לזה תשובה טיפה יותר רחבה, שבסופו של דבר התב"ע הייתה רק בפרוגראמה. זאת אומרת, עדיין לא עם תכנון מפורט של בדיוק איפה כל דבר. וככל שיהיו, באמת, מבנים שהם יהיו טובים ומשופצים, אז יכול להיות שהפרוגראמה תוכל גם להשתנות ולקבל, ולייצר את השימוש כן, ולא להביא D9. אז אנחנו בשלב כזה שזה לא אבוד, זו התשובה.

מר גדי ירקוני:

אני רוצה להגיד שגם אחרי ה-7.10, השתנו לנו הצרכים. יכול להיות, אם אנחנו, על מה שאנחנו חושבים שיבואו הנה הרבה יותר אנשים אחרי צבא, שירצו לבוא לעבוד בחקלאות, גם לעבוד בחינוך וגם כל מיני כאלה, יהיה יותר קל להפוך אותם למגורים, חלק מהמקומות שם. בואו נראה מה נתכנן שם.

מר אדוארד קוברסקי:

גדי, גדי,

מר גדי ירקוני:

אמרתם שצריכים לחשוב קדימה, לא?

מר אדוארד קוברסקי: גדי, יש... תגיד לי, יש משהו חדש ממשד של אנרגיה על הקווים של

החשמל? עוד פעם יש החלטה היום, ואנחנו עוד פעם נהיה בלי... בלי חיבורים...

מר גדי ירקוני: אני יודע שהייתה החלטה של עד דונם במושב, היו צריכים להגיש

בקשות למכרז. אני במשא ומתן, בדיבור עם מנכ"ל חברת חשמל, זה אורי הוציא את זה, לראות אם אפשר להחריג אותנו, ולהכניס אותנו מחוץ להגרלה. אני מקווה שחלק הגישו, וזו הגשה עצמית, לפי דעתי, וזה הדבר.

מר אדוארד קוברסקי: גדי, לא שאלה על הדונם. ההחלטה עכשיו שלא צריך הגרלה, הם

מגדילים את הקילו וואט שאצלנו בפיתחה, אין קווים שיכולים לקחת אותה. אין קווים עם הולכה.

מר גדי ירקוני: אבל מי שילך, לפחות הם, אחת ההחלטות שהולכת בנושא תקומה

וחברת חשמל, הוא באמת לפתור את הפלונטר הזה יותר מהר, של הולכת החשמל. חלק מהחשמל להוריד לקרקע, בייחוד ביישובים אצלכם, שיש שם בעיה לא בתוך היישובים, אלא בחוץ, של הכבל הזה שכל הזמן עושה בעיות, של שני הכבלים שם.

התוכניות הן ארוכות, ואני מקווה שבחמש שנים נצליח לקדם אותן מאוד, זו ההזדמנות שלנו. גם לתוך היישובים, דרך אגב, חשוב מאוד שגם אנחנו נשים, אבל שגם היישובים ישימו את נושא התשתיות והחשמל, גם בשביל גנראטורים וגם בשביל הכול.

וגם, אני מעריך שלדונם הזה, חלקו בטח לצריכה עצמית, אבל אני לא אומר שאני יודע, והפתרון הוא באמת הכפלת הקווים וגם התחמ"ש וכל הסיפורים שאתם מכירים, שיעשו אותם יותר מהר.

מר איתן אהרון: גדי, אפשר משהו קטן בעניין הזה?

מר גדי ירקוני: בוודאי.

מר איתן אהרון: אני שמח, קודם כל, לגבי העניין הזה שמנסים לעבוד על זה שאולי להחריג את עוטף עזה שיקבלו ללא הגרלה מכסה.

אבל, קשה לי להאמין שזה יקרה, ואם זה יקרה כל הכבוד. ואם זה לא יקרה, עדיין לדעתי יש משהו שצריך לעשות, וזה לדחות את המועד הסופי לרישום להגרלה, שהיא תהיה, שזה אמור להיות ב-18 לחודש, זה יום חמישי הקרוב.

מר גדי ירקוני: היום. מחר – היום.

מר איתן אהרון: יום חמישי ה-18 לחודש, זה היום האחרון לרישום להגרלה. עכשיו, יש הרבה חבריה שלנו שרוצים להירשם, הם זקוקים במלונות, הם לא יכולים. אנחנו גם ידענו על זה די מאוחר, אנשים לא הבינו בדיוק מה המשמעות של הדבר הזה.

מר גדי ירקוני: אני אבדוק את זה, איתן, אני אדבר איתו היום.

מר איתן אהרון: ואם אפשר ארכה להגרלה. ארכה לגבי ההגרלה, לרישום.

מר גדי ירקוני: אני אבדוק עם המנכ"ל, ואם יוליד משהו מהשיחות שלי דברים חיוביים ישר אני אפרסם, ואם לא פרסמתי, סימן שהכול היה באוויר. שהוא לא הסכים לי כלום.

מר איתן אהרון: טוב, תודה רבה.

מר ניר ים: טוב חברים, היה נעים מאוד. תודה לכולם, אנחנו סוגרים את

המליאה ונתראה בפעם הבאה.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

2. אישור פרוטוקול מליאה #1 2024 מיום 1.1.2024 על בסיס תמלול

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול המליאה #1 2024 מיום 1.1.2024 על בסיס תמלול

3. תב"רים למליאה

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את התב"רים כפי שפורטו לעיל.